

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Pénteken, Augustus' 31-dikén, 1832.

B é t s.

A' Nagy Méltós. Ts. K. egyesült Udvari Cancellaria végzése szerint Enns melljéki Austriában a' megüresült Superintendensi Hivatalra, az Augsburgi hitvalláson lévők részére, Fő Tiszt. Steller János Esperest Úr és Thenengi Predikátor neveztetett ki.

N a g y B r i t a n n i a.

A' felső Háznak Aug. 13-ki Ülésében Gróf Grey a' Görögök ügyét vettette elő, a' midőn így szóllott: Minkutánna nem sült el a' mostani Belga Királyt a' Görög thrónusra ültetni, megegyezett Ő Ts. Kir. Felsege az Orosz, és Frantzia Kormányokkal abban, hogy a' Görög Koronával Bavariai Ottó Hertzegét kínálják meg. E' miatt a' választás miatt némelly kifogások tétettek, és nem is ok nélkül, — p. o. nem tökéletes idejű, — nem görög vallású: úgy, de, mellyik Hertzegét választották volna inkább, a' ki hasonló hajlandósággal viseltetett volna a' Görög Korona eránt, és a' ki ellen éppen ennyi, vagy még több kifogások is nem tétethettek volna? — Egyébreánt reményleni lehet, hogy ez a' választás szerentsés következéseket fog szülni. A' Görögöknek a' Törökök ellen kezdett harczok ólta, a' Bavariai

Király, mindenkor szíves részt vett az elsőknkelömenetelekben: — ez a' részvétel ajánlani fogja Ottót a' Görög Nemzetnek. A' 3 Hatalmasság egy akarrattal Ottónak szánta a' Görög Thrónust, a' Bavariai Király által is vette azt fja nevében, és az Egyesség végrehajtására már nem hibázik egyéb, tsakhogy az új Kormányynak ígért költsönt a' Parlamentum jóvá is hadgya, mert a' nélkül lehetetlennek tartom, hogy az Egyesség végrehajttassék. Az egész Summa, mellyért nekünk kelle ne jót állani, körülbelöl 800,000 font: de ha, — a' mi nem hihető, az egész Summának fizetése reánk esnék, még akkor sem tartanám illendőnek, hogy az Ország az Egyességet a' miatt hátráltatná. A' költsönböl 500,000-ret a' Töröknek kell fizetni kárpótlásúl, a' kiterjesztett határokért. Erre Vellington Hertzeg így felelt: nem hallgathatok el egy észrevételt a' Határok kiterjesztésére nézve: mennél ritkábban háborgattatik a' Birtok annak a' világnak résziben, annyival nagyobb hasznunkra szolgál. A' mi a' Moreában tanyázó sereget illeti: nekem úgy látzik, hogy egy Frantzia Miniszternek erre nézve kijelentett nyilatkozatása ellenkezésben van a' Protocollum lelkével, és a' többi Hatalmasságoknak szándékjokkal, a' mennyiben az, feltartja Fran-

azia Ország részéről, hogy ez, seregére nézve Görög Országgal, külön alkura fog lépni. Erre Gróf Grey azt felelte: a' határok kiterjesztéséből származó következtől nem lehet félni: a' nemes Hertzeg észrevételének, Görög Országnak a' Török birodalomtól lett elválása előtt, talán helye lett volna; de most minden ellenkezésre szolgálható alkalmatosságot elakarunk kerülni, és éppen e' volt az oka, hogy az említett határok kijegyeztettek. — Annak az előhozott Frantzia Miniszternek kinyilatkoztatása miatt, semmit sem kétkedhetünk abban, hogy mihelyt a' Bajor katonaság, Görög Országban terem, onnan a' Frantzia sereg azonnal kitakarodik. — Azután az a' bill vétett elő, és keresztül is ment, melly a' halálos büntetést törli el az Irovány hamisítókra nézve, — azok mindazáltal ezután is fejeket vesztek, kik, Testamentomot, vagy Statuspapírost mernek hamisítani.

A' Parlamentumnak ez idei Ülései October 16-káig felfüggesztettek. Az utolsó Ülésben Aug. 15-kén a' Consolidált Fundusról hozott bill vétett elő, melly alkalommal Wellington Hertzeg felszóllalt, és elmondván az Országnak finantzialis állapotját, az Igazgatóságának hibául tulajdonította, hogy az, a' jövőbeli szükségekről tett rendszabások közben, — a' rendkívül való eseteket ki hagyta számadásaiból. Ezen tárgy — külső dolgokra vezetett, mellyekre nézve a' Szólnok ekképpen nyilatkoztatta ki magát: nem tzelom ezen utolsó Ülésben hosszúvítatásra szolgáltatni alkalmatosságot, és noha nekem ezen tárgyról, mellyet most előhozni akarok, különös ítéletem van, még is előre felteszem, hogy a' Miniszterek kötelességeket vélték akkor telyesíteni, mikor megengedték azt, a'

mi most Portugalliában történik. Az én vélekedésem szerént, kötelességekben állott volna a' Minisztereknek megakadályoztatni, a' két testvérek között fennforgó véres háborút, a' mennyiben az egy olyan országban foly, mellynek haszna Angliáéval szoros öszveköttetésben van. De talán a' Miniszterek éppen az által, a' mit tettek, reménylették azt megszüntetni: ugyan tekintség meg csak azt az Országot, majd meglátják, minő állapotban van: majd meglátják, hogy noha Dom Pedro elég erővel ütött bé Portugalliába, még sem tudott sem sereget, sem Kerületet, sőt még csak egy Városotkát sem, legalább az én tudományom szerint, magáévá tenni. Minden kissebb tsatákat megnyert ugyan, de még sem volt képes, a' Várostól, mellybe kiszállott, előre nyomulni: Ez hát nyilván mutatja, hogy szerentséllen kimenetele lesz szándékának, és annál fogva az én ítéletem szerint véget kellene ennek a' revolutionalis háborúnak szakasztani, — mert a' jelen állapotból okoskodván, Dom Pedro csak tulajdon fegyvere által győzhet. — Katonái között merész és rettenthetetlen férjfiak tünnek ki: egész serege ez időnek nagy számú ábrándozóiból van öszveszedve, — és ezek akarják Portugalliát a' Nemzet akaratja ellen elfoglalni! (halljuk! halljuk!) Mind ezen kedvezések mellett Dom Pedro még nem ment elő, és onnan gyanítom, hogy ő a' revolutionalis hadnak folytatása nélkül soha sem fog Portugalliában uralkodni. De hát ha majd ez a' revolutionalis had Spanyol Országgra is kiterjed? nem is gondolkozhatok arra az állapotra aggódás nélkül: minő következtéseket fogna az majd szülni Angliára nézve, mellynek utóljára tsakugyan háborúba kellene keveredni! — Nézzük meg most ha-

jóinkat, mellyek Portugalliában vagy Neutralitásban, vagy éppen ellenségeskedésben vagynak. Ezen hajóknak tzeljok, a' Britanniai Jobbágyok óltalmazása, és másokat megakadályoztatni a' beleavatkozásban. Ugy de ilyen esetben máskor mindég olyan rendszabások tétettek, melly szerint a' külföldiek, ha akarták, elhagyhatták a' háborús országot minden veszedelem nélkül, vagy ha ott megakartak maradni, kijelentetett nékiek, hogy magoknak tulajdonítsák a' történhető nyomorúságot, melly lázzadáskor mindenkit könnyen elérhet. Most ellenben a' hajósereg olly tzelből maradt ott, hogy azokat óltalmazza, kik hazájokba térni vonakodnak. Ha most Portugalliában egy Anglus megsértetik, az ott lévő Consulhoz folyamodik, 's ha ettől elégtelt nem nyer, az Admirálishoz: — 's tehet e' ez eleget, a' nélkül, hogy magát gyűlölségnek ki ne tegye a' Portugalliai Kormány előtt? De még többet mondok: Dom Pedro Britanniai Zászló alatt, egy Anglus hajót űzött, és fogott el. (halljuk! halljuk!) hát az Admirális mit tsinált akkor? nem volt e' köteles nemzete hajóját óltalmazni? — és neutralis maradt e' még azután? (halljuk, halljuk!) Még egy más tárgyra akarom e' Házat figyelmetessé tenni: Egy Anglus nemes ember, ki ez előtt brigadéros Generalis volt Portugalliában, most ugyan azon Országban Diplomatikai kiküldöttséggel van felruházva. 'S mi dolga van ott? talán megint commandérozni akar, mint az előtt? — Lám ez a' következése, midön egy Katonatisztet úgy küldünk más Országba, mint Britanniának Képviselejt: ő most ott köteles felvállalni egy Portugalliai sereg commandóját, — holott Kormányunknak Képviselejt, 's még azonkívül bizonyos esetekben, békes-

séget is köthet, és háborút indíthat. Valóban ez az első példa, hogy egy Katonatiszt, kire a' békesség, és háború bízva vagyon, ilyen hivatalt visel egy revolutionalis Országban. Én megvagyok a' felől gyözödve, hogy az említett nemes ember kötelességének tökéletesen meg felel, és hogy sem ő, sem az Admirális bennünket egy szükségtelen háborúba belé nem fognak keverni: de én még is tsak azt állítom, hogy nekünk nem ezen a' lábon kellene állanunk Portugalliához háború, még pedig ilyen háború ideje alatt. Cróf Grey igyekezett a' Hertzeget mind a' két vitatott tárgyra nézve megzáfolni, azt mondván, hogy a' Miniszterium, némű némű tekintetben, tsak az előbbi Igazgatóságának politikáját követte. Hogy Portugalliában a' közvélemény még eddig nints Dom Pedro részén, azt Gr. Grey az előre eláradt félelemnek tulajdonította.

Aug. 16 kán a' Király fényes Követségtől kísértetve a' Parlamentumban megjelent, és ott a' Thronusról következő beszédet tartott:

Lordjaim, és Uraim! Minekutánna a' közönséges foglalatosságok megengedik, hogy a' Parlamentumnak üléseit egy ideig félbeszakaszszam, — nem válhatok meg az Uraktól, a' nélkül, hogy a' Haza javára fordított szorgalmokkal, és igyekezetekkel való megelégedésemet ki ne jelentsem. Valóban fontos dolgok voltak tárgyai a' tanátskozásoknak, különösen pedig azok a' törvények, mellyek a' nép Képviselejt reformációjában hozattak, legtöbb időt fogtak el.

Midön én ezen tárgyat az Urak mélyebb megfontolásokra bízom, hogy minden legkissebb nehézségekre szolgáló mellékes okok elhárítása által, a' törvényhozó hatalomnak közbizodalmat,

és a' fennálló Status rendszabásainak erősebb őltalmat szerezzek. Reménylem, ez a' tziel el is van érve.

Az Irlandi nyughatatlanságok csak nem szűnnek! mind a' mellett, hogy Kormányom hathatós rendelkezésekhez nyúlt azoknak elnyomására. A' Tized felemelésére hozott törvények, — alapjai egy új Systemának, mellynek tökéletesítésére, — a' mi magától is értődik, a' Parlamentum legközelebbi gyűlésekor, minden figyelmét fogja fordítani. Én az erre nézve hozandó törvényeket végrehajtani, 's az által annak az Isteni gondviselés által megáldott Országnak bődogságát előmozdítani igyekezem. Ezen tzielnek elébbi elérésére nagyon hasznosoknak tartom azon rendszabásokat, mellyek Népem között a' jóltévő Nevelésnek elterjesztése tekintetiből tétettek.

Minden Külföldi Hatalmasságoktól a' legbarátságosabb izeneteket veszem, — és noha ez alkalommal még nem jelenthetem az Uraknak — a' Belgium, és Hollandia között fennforgó kérdéseknek végső megfejtését, 's ha bár a' Braganzai Hertzegek között még mindég folynak a' versengések, mégis, azon barátságnál fogva, melly szövetséges társaimhoz köt, egész bizodalommal reménylem a' Közönséges békességnek fenntartását.

Uraim az Alsó Házban! Köszönöm a' pénz segedelmet! Igen örülök, hogy népemet súlyosan nyomó némelly Taxák eltörlése által okozott szük bévétel mellett is, — Képesek voltak az Urak, — egy — minden Status Departamentumban béhozott takarékosságnál fogva, ezen esztendőnek szükességét kipótolni, a' nélkül, hogy a' miatt a' Statust terhelték volna.

Lordjaim, és Uraim! Szívekre kötöm az Uraknak a' Közönséges békes-

ségnek, és törvényeknek, illető Gróf-ságokban — a' szünet napok alatt, leendő megtartását, és őltalmazását. Legnagyobb bizodalommal vagyok a' felől, hogy Jobbágvaim által, azok a' jótétemények, mellyekkel egy szabad Alkotmány alatt élnek, megesmertetni, és illendőképen hetsültetni is fognak, valamint más részről ők is meggyőződhetnek, hogy minden igazságos és törvényes nehezségei, az egyenes úton elháríttatni, ellenben minden törvénytelen, és igazságtalan kívánságai megbüntettetni fognak, — azok a' rendszabások mellyeket tettem, megfogják mutatni, hogy azok a' Status bátorságának fenntartására, és népem meglegedésére, és bődogságára legtzélerányosabbak. —

Míg a' Király a' Parlamentumban beszédjét tartotta, egy piatzon tsoporozás támadt. Ugyan is valami részeg káposztaáruló a' Politzajjal veszekedni kezd, mivel ez a' szekerét elakarta láb alól tolatni: a' részeges egy Politz szolgát leütött, de erre a' vakmerőt megfogták, és elhurtzolták, szekerét pedig félre tolták. Az oda gyűlt nép szerette volna a' veszekedést tovább is folytatni, hanem abban a' józanabbak által megakadályoztatott. Negyedfél órakor délután a' Király elhagyta a' Parlamentumot, avval a' kísérettel, mellyel jött; ekkor a' Királyon veresbárszony köpönyeg vólt hermelingallérral, a' pór néptől az útszákon igen rosszúl fogadtatott, mert midön a' tsinosabb öltözetű emberek kalaplevétellel, vagy más tisztelet jellel köszöntették, ezeket a' pór nép abbeli tettekért kipszszegette, vagy kigúnyolta. Ez így ment egész a' Király palotájáig, a' hól még jobban rákezdték. A' Király az alatt szokott hidegvérűséget, és méltóságot mutatott, — de még is, azt mondják, te-

kintele komolyabb volt, mint egyéb akármely alkalommal. Egyébiránt, mihelyt a' Király a' palotába érkezett, a' Gárdisták, ki gyalog, ki lóháton karszárnyájokba vonultak, a' nép pedig szélyel oszlott.

Walter Scott Ur igen rosszúl van. Tsak néha elevenedik fel bádjad pillantata, 's a' guta ütéstől sujtott kezeit tsak ritkán mozgatja. Melrose minden lakosai sajnálják a' halálhoz közelítő védangyalokat. Egyszer, midőn karszékébe több óráig üldögélt, hirtelen egy maga által készített marsothallavalami fúvómuzsikán harsogni, mellynek hallására felszökött, de azonnal székébe bágyadtan vissza esett.

Lord Durhám az Orosz Udvarnál rendkívül való Követ, Julius 14-kén ért Orosz Országba, a' mit Lord Grey és Palmerston Uraknak tudokra adott — az Orosz Tsászártól lett elfogadásának környülállásos leírásával. Ezen leírást a' Londoni hírlapok, később pedig a' Burkus Ujságok is közönségessé teszik.

A' Burkus Status Ujság ekképen közli Lord Durhámnak elfogadását Sz. Pétervárában: Ő Felsege az Orosz Tsászár meghallván jövetelemet, előmbe küldött egy Katona tisztet, azon kéreessel, hogy tüstént jelennék meg előtte úti ruhában, hogy vélemmennél elébb megismerkedhessék, — egyszersmind a' Dámáknak hogy létekről tudakozódott — Minden rendű Oroszok, kivált pedig a' Tsászár szolgálatjában lévők nagy figyelemmel voltak erántunk. A' britanniai Uniformis, minden más ajánlás nélkül útat szerzett a' várakba, Bibliothecákba, muzeumokba, kertekbe, és általjában minden közönséges helyekre. Ez a' megkülömböztetés nagy hasznunkra volt, midőn olly sok látni való, — a' mel-

lett pedig kevés időnk volt, és tükörül szolgálhatna azoknak, kik magokat az Orosznál pallérozottabbaknak tartják, mert kérdés, meddig kellene egy Orosz tisztnek várakozni, midőn valamellyik várunkat megakarná nézni, ha uniformisán kívül egyéb, nem ajánlaná. A' Tsászár megígérte, hogy a' Talaverát (anglus hajó) Jul. 21-kén megtekintti, azért mi a' kiszabott időre odamentünk, és vártuk a' Tsászárnak jöveteletét. Végre eljőve. Társaságában voltak Vilhelm Burkus Hertzeg, azonkívül Oldenburg, Menzikoff, és Unisoff Hertzegek, nagy számú Stabalis tisztektől kísértetve. Ugy látszik, hogy a' Tsászár jól ért anglusúl. Idegenekkel rendszerént frantziáúl, vagy németül beszél; de mivel Brown Kapitány e' két nyelv közzül egyiket sem értette, — a' Tsászár angolyul beszélt vele. Az egész hajót szemesen megvizsgálta, és a' hajósokhoz intézett kérdései nagy járatosságra mutatnak a' hajó dolgában: különösen meglepettbenünket, a' Britanniai hajókra nézve bízonyított járatossága, — a' midőn több anglus hajóépítők felől tudakozódott, 's a' hajónak minden részeit esmerni látszott. Az alatt, míg a' hajóban fel, 's alá mászkáltunk, 12-öt ütött az óra, 's ekkor a' hajósok, ha tsak rendkívül való eset által nem akadályoztatnak ebédelni szoktak. Most is tehát hozzá láttak, észre sem vévén, hogy a' Tsászár nagy örömmel szemléli a' hajó fedelén az ebédlőket: közelebb megy feléjük, a' levest, és húst megkóstolja, mondván; Nagyon jó: van e' rumotok hozzá? — Erre a' Kapitány a' Tsászár számára készített frissítő italt hozott elő. Nem, — felelé a' Tsászár, hiszen nem azért kérdem: — No — de — mégis, iszom egyet a' hajósokkal. Azután számára egy

pohár Grog töltetett, mellyet ezen szavakkal kiürített: 4dik Vilhelm Király, és az itt lévő hajósok egészségére! — Egy mellék szobában bizonyos házi bútorok voltak elrakva, mellyek ezen szókat: Isten áldja meg a' Királyt, képezték, — mellyet a' Tsászár megpillantván, — felkiáltott: Ó Isten áldja meg a' Királyt, — én is azt mondom, — ő nekem igen jó barátom! Ezen kimondásában ollyas valami szíves, és férjfiás tünt ki, hogy mindenikünk szívét megillette. — Végre telyes megelegedését jelenté mind az eránt, a' mit neki mutattunk: 's nekünk is vólt okunk az ő kedveltető, szíves, és leereszkedő magaviseletén örülni. Minekelötte a' hajót elhagyta vólna, így szóllott Brown Urhoz: Kapitány! nagyon levagyok kötelezve az Urnak: az Ur nékem mindent ollyan pontosan megmutatott, nekem ellenben nints mit mutatnom, tsak a' Gárdámat. Erre ötöt több tisztekkel együtt Pétervárába ebédre hívta meg, — 's minekutánna a' hajós legényeknek 1000 aranyat adott ajándékúl, a' hajót elhagyta.

A' Pétervári fényes ebéd előtt a' meghívott Uraknak privát audientziájok vólt a' Tsászárnál, a' Dámáknak pedig a' Tsászárnénál. Ebéd felett a' Tsászár Brown Kapitánnyal áldomást (Toast) ivott. A' Tsászárné igen jól beszéll angolyúl. Másnap egy faluba nem messze Pétervárától, — Krasnoeseloba ment az Udvar vendégeivel együtt a' Gárda megtekintésére, hol minden idegen Követek jelen vóltak. A' Tsászárt 100 deli ifjak, lángjai az Orosz Nemeségnek, követték, de még is egy vólt közöttök, kit magához a' Tsászárhoz lehetett vólna hasonlítani: ennek módja ollyan kedveltető, és méltóságos, 's maga tartásában ollyas valami szabad

őszinteség tündöklék, hogy lehetetlen reá nézni tsudálkozás nélkül. A' fijának Sándor Hertzegnek rendkívül elmés tekintete van, 's úgy látszik, hogy egészen az Attyára fog ülni. A' Gárda mustáláskor szüntelen rajtunk függtek a' Tsászár szemei, 's ha a' Gárda mozdulatai miatt valami rossz helyre jutottunk, mindjárt oda küldött egy Adjuvánst, hogy nekünk jobb helyet rendeljen. Utóljára egy dombra jutottunk, hol a' sereg osztályonként defilírozott. Mindenik osztálynak mondott a' Tsászár valamit, p. o. Hogy vagytok? vagy: derekasan fiaim! a' Katonák pedig vissza kiáltottak: Alyánk! mi érted élünk, és halunk! Azután a' Tsászár Brown Kapitányhoz fordúlt, ezt mondván: Reménylem, Kapitány! meg van elégedve! ma már többet nem mutathatok, — de maradjon még nálunk 12 óráig, — tsak 12 óráig, hogy lovas Katonáimat is láthassa. Kiállhatott vólna ellen, ha talán az Admirális részéről megfeddéstől is lehetett vólna tartani? — Erre szállásunkra visszatértünk, 's Orosz módra früstököltünk. — Az asztalnak egyik végén Mortier Ur Frantzia Követ, a' másik végén az Ausztriai praesideáltak. Itt nem hallgathatjuk el neveit Mortier, Dörnberg Hannoverai Követ, Mentschikoff Hertzeg, és Gróf Orloff Uraknak, kik erántunk a' legnagyobb nyájassággal viseltettek: Gróf Orloff a' többek között azt mondotta: Soha sem felejttem el azt a' barátságot, mellyben a' minap Londonban részesültem, — de az Urak is láthatják, hogy itt, az Anglus, minden politikai, vagy rangra való tekintet nélkül — tiszteltetik. Estve felétheára hívatott bennünket a' Tsászárné. Később az egész Udvar a' tábor közepe táján egy kis dombotskára kötsizott, a' midön valami raketajeladás-

ra minden Katonák estvéli Uniformi-
sokban megjelentek, a' Király pedig
fedetlen fővel kiszállott kocsijából, és
egy ott jelenvált Pap után az egész so-
kasággal hangosan imádkozott. Az An-
glusoknak könnyűbe lábbadtak szemei
ezen innepi tettnek látásán. — Más nap
reggel 12,000 lovaskatona jelent meg
a' Tsászár parantsolatjára. A' Tsászár
maga commandérozott. Egynehány Ko-
zákok, és Tscherkassok különös
gyakorlatokban jelesítették ki magokat.
Az utóbbiak hihetőleg az ifjú Sándor
Hertzegnek testörzői. Ezeknek ügyes-
ségek valamelly tziel után való hajítás-
ban a' lónak sebes nyargalása közben
reánk nézve nagyon meglepő volt. Mi-
nekutánna a' lovasság külömbféle moz-
dulatait elvégezte, a' Tsászár a' Kapi-
tányhoz fordult ezen szókkal: Örülök,
hogy megismerkedhettem a' Kapitán-
nyal: Isten áldja meg! Ha Királyát lát-
ja, jelentse tiszteletemet, 's mondja meg
néki, hogy mindennap imádkozom éret-
te. Délután Talaveránkhoz visz-
sza mentünk, 's nagyon sajnáljuk, hogy
mulatásunk Oroszországban nem nyúl-
hata tovább. Itt tsak egy szép álomnak
tetszik előttünk az el elt gyönyörűség.
Tsászár, Hertzegnék, Követek, egy-
mást felváltva mulatják képzelődésein-
ket, de hirtelen felkölt bennünket a'
hajósának durva szava: „d o l o g r a L e-
g é n y e k! és vissza esünk az egykori
valóságba. —

Az Angoly hirlapok egy beszélge-
tést közölnek, mellyet az Irlandiai Vice
Király M. Anglesey, a' Corki la-
kosoknak Deputatiójával tartott.
A' Deputatusok azon panaszkodtak,
hogy Jul. 15-kén Corkban egy sereg-
nép, fegyveres erő által verettetett szé-
lyel. A' Deputatusok szószóllója egy
Balduin nevű volt. Anglesey tár-
saságában, mikor a' Deputatiót elfo-

gadta, jelen voltak. Malcolm Admi-
rál, Bingham, és számos fő Tisztek.
A' kérő levél, mellyet a' Deputatio bé-
nyújtott, a' most említett történetet ki-
vánta meg vizsgáltatni. A' Marquis azt
felelte, hogy ha a' Corki lakosok
kérelmekről tsak ugyan elnem állanak,
ő rendelést tesz a' véghezviendő vizs-
gálatra, jóllehet annak sikeretlensége
felől meg legyen győződve: mert sen-
kinek sem fér az a' fejébe, hogy egy
— több mint 50,000 emberből álló
gyülekezet, az Irlandiai kéz művészet-
nek serkentésére állott volna öszve, —
sőt inkább ezen nyughatatlanságok, és
tsoportozások okozzák, hogy a' Capi-
tálisták félnek tökepenzeiket Irlandiába
hagyni, és a' mennyire lehet, ezen Or-
szágtól távol, adják ki interesre. Az ol-
lyatén gyülekezetek törvénytelenek, és
a' Tisztviselőknek igazságok van, hogy
annak szélyelverésére katonákat is hív-
nak segítségül. — A' törvények ugyan
Irelandra nézve minden esetre hiá-
nosok, de néki (a' Vice Királynak) még
is kötelessége azokat, mig meg nem
jobbittatnak is, tiszteletben fenn tartani.
A' mostani Miniszterium sok esztendő
ólta a' leg liberalisabb, de Irlandban
a' tselszövésék, annak minden lépteit,
és szándékát meg semmisítik. Ő maga
is áldozatja azoknak az áskálódások-
nak: mert midőn 1828-ban az Emanci-
patió mellett legjobban fogott, — sza-
bad gondolkodása módja miatt, a' Wel-
lingtoni Miniszterium által vissza-
hívattatott; akkor még ötlet Irlandban
legpopularisabbnak tartották, most már,
noha ugyan azon indulattal viseltetik
Irlandhoz, legimpopularisabbnak kiált-
ják. Egyébberránt Ő az ebbeli háládatlan-
ságot nem a' Népnek, hanem a' nép
Vezetőinek tulajdonítja: de majd eljön az
az idő, mellyben tsakugyan kifejtődzik,
azoknak a' rendszabásoknak, mellyeket

a' Kormány Irland számára készít, politikája, és áldani fogja a' nép, jóltévő Uralkodóját. A' mi a' tselszövő részeket illeti, már a' Miniszterium egyiknek letörte a' szarvát, 's a' másik rész azt gondolja, hogy a' bénán már kedvére lovagolhat. — Ne hidjük! — a' Miniszterium mind a' kettőt rántzba szedi! — Ha az Uniónak megszüntetését akarja valaki, — menjen elébb Dublinba, 's kérdezze meg, mit tsinál majd Irland, ha Angliától elszakad, mit kezd el kereskedésével, és hova tené disznát, vaját, gabonáját. — A' Deputatio nevezetesen az utolsó pontra azt felelte, hogy a' kinek az Unió elszakadása eszében van, nem érti azon a' Koronától, és Angliától való elszakadást, hanem egyedül a' törvényhozó hatalomnak megoszlását, — mert éppen az a' panasza a' Nemzetnek, hogy Irlandnak jövedelmei Angliában emésztetnek meg, és Irlandia soha sem juthat ahoz, a' mit maga kebelében természetett. — Ez a' beszélgetés tovább tartott egy óránál, és noha a' két fél nem egyezett meg a' gondolkodás módában, még is a' Deputatio egész tisztelettel vált meg a' Vice Királytól. Anál kedvetlenebb bényomást okozhatott Irlandban Lord Broughamnak egy ízben a' felső házban tett keserű kinyilatkoztatása, — azért is ötet az Irlandi hazafiak tudatlan Ügyésznek nevezik, de minden esetre valamint annak, úgy Angleseynek is mostani beszéde béhatott az Irlandiaikra, noha O'Connell egy írásban felszóllította Hazafiat, hogy kérnék a' Parlamenttől mind a' Vice

Királynak, mind Stanleynak elbocsátását, hogy a' majd történendő változás által új Systema organisáltassék.

Van de Veyer Ur Aug. 17-kén érkezett Doverbe. Tzélja a' minttudva van, hogy a' Britanniai Udvarnak hírül vigye a' Belga Királynak megtörtént házasságát.

Aug. 18-kán Londonban az a' hír terjedt el, hogy Dom Miguel Oportó előtt megjelent, és a' Várost ostromolni szándékozik.

Bonaparte Jó'sef Philadelphia-ból Aug. 17-dikén ért Liverpoolba: rövid idő múlva Londolt is meglátogatja.

M a g y a r O r s z á g.

Írtuk vólt, hogy Debreczenben és Szabolts Vármegyének több helyein a' mult Jul. 15-dikén két ízben tapasztaltatott földingás. Későbbi tudósításokból olvassuk, hogy ez a' földrengés ugyan ezen napon Nagy Kallóban, Nagy Károlyban, Dengelegen, Vasadon és Endréden is tapasztaltatott. Ezen utolsó helyen, melly az ez előtti földinduláskor már sokat szenvedett, most is sok kárt okozott a' földrengés, mert némelly kő házak megrepedeztek 's részszerént öszvedüledeztek. Ugyan ezen napon Kolosváron és Désen is érzettek gyenge földrengést; Erdelynek pedig több helyein ez napon iszonyú szélvész dühösködött, melly a' házak fedeleit leszaggatta, az élőfákat gyökerestől kiszaggatta, vagy öszvetördelte.

(Fél árkus „**SOKFÉLE**“ XXXV. Toldalékkal.)

Szerkesztető és Kiadó Marton Jó'sef, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)